

Bruggetje

Van de Antwerpenaar Frédéric Geurts (1965) was ons vooral zijn bijdrage aan 'Stad aan de Stroom' (1990) in Antwerpen bijgebleven, waar hij op het Zuidterras talrijke scheepshoorns installeerde die af en toe een weemoedig geluid voortbrachten. De kunst ruimte van Centrum Netwerk in Aalst is voor de tentoonstelling van Geurts bijna leeg gebleven. Leeg is niet echt leeg: de 'moeilijke' zalen van Netwerk zijn opgeladen met uiterst fijne werkjes, (overwegend) gemaakt van zwarte koperdraden.

De wandcomposities voor de centrale ruimte zijn als bizarre gestolde lijnstukjes die niets verbergen en niet de minste inhoudelijke associatie oproepen - tenzij misschien met takjes die door een frisse wind tegen de muur zijn geblazen. Ze hebben geen duidelijk of eenduidig patroon en gaan allemaal een erg aparte relatie aan met de witte muren. Het ziet er op het eerste gezicht weliswaar minimaal uit, maar juist door de organische vormen vertoont het meer affiniteit met het soort kunst dat de natuur als uitgangspunt neemt.

Geurts presenteert in deze ruimte ook een haast onzichtbaar werkje dat bestaat uit twee horizontaal bevestigde metalen draadjes die elkaar net niet raken. De minste wind of trilling laat de staafjes heen en weer bewegen zodat het kunstpubliek (dat meestal zelf zorgt voor de luchtstromen) nauwlettend blijft toekijken tot op het ogenblik dat het werkje opnieuw tot rust en evenwicht is gekomen. In feite is het werk van Geurts schatplichtig aan kinetische kunst en niet het minst aan het oeuvre van iemand als Calder.

Op de eerste verdieping is

een ingenieus wandsculptuurte te zien met eenzelfde spanningskracht: bij de 'gravitatie-meter' wordt een staafje veerstaal in evenwicht gehouden door twee loden bolletjes die aan beide uiteinden zijn gemonteerd. Het is opnieuw een werkje waarvoor de toeschouwer zijn adem dient in te houden. De nauwelijks merkbare lijn balanceert op en neer met de omstandigheden van de ruimte; een ruimte waarin de 'luchtverplaatsing' van de toeschouwer zorgt voor een subtiele beweging van het kunstwerk.

In de kleine bijruimte van deze verdieping bricoleerde Geurts een indrukwekkende brug met metalen draadjes; het is een denkbeeldige miniatuurloopbrug die een muur van het kamertje verbindt met de andere muur die de trap schraagt. Opnieuw weet Geurts een spanning te creëren waarbij hij de jongensachtige techniek van de bricolage perfect hanteert voor een kunstwerk dat niet alleen kan worden geïnterpreteerd als een schaalmodel maar ook als een plaatsgevoelige 'overbrugging' van de bizarre expo-ruimte. Geurts maakte een zonderling spaarzame tentoonstelling met werk dat hoogstens hier en daar doet denken aan de broze werkjes van de onvolprezen Amerikaan Richard Tuttle.

Eens temeer beweegt Paul Lagring van galerie Netwerk in Aalst een minder bekend kunstenaar om werk te maken dat uitdagend omgaat met een moeilijke ruimte. Frédéric Geurts slaagde daar moeiteloos in.

Luk Lambrecht

Frédéric Geurts: nog tot 13 juni (wo. t/m za van 14 tot 18 u.) in de galerie van Netwerk, De Ridderstraat 28 in Aalst, tel. 053/78.89.81.